

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, Wydział VI Karny,

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Grześ

Protokolant: st. prot. sąd. Agnieszka Ćwiklińska

po rozpoznaniu w postępowaniu zwyczajnym na rozprawie w dniu 17 stycznia 2024r.

sprawy z oskarżenia publicznego,

przeciwko:

E. M., s. A. i M., ur. w dniu (...) w N. ((...))

oskarżonemu o to, że :

w dniu 4 września 2023 roku w L. prowadził w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym w trakcie badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym ALCOMETR A2.0 WR AW/188.20/23 z wynikami: I badanie- 0,98 miligram/litr, II badanie – 0,96 miligram /litr, III badanie – 0,95 miligram/litr alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

Stosując na podstawie art. 4 § 1 kk przepisy Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z dnia 2 sierpnia 1997 r.) w brzmieniu obowiązującym w dniu 4 września 2023r.:

1. Oskarżonego E. M. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu, popełnionego w sposób wyżej opisany, tj. uznaje za winnego przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;
3. Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 04.09.2023 r. godz. 02:20 do dnia 05.09.2023 r. godz. 13:30, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. Na podstawie art. 626 § 1 kp i art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w

związku z postępowaniem w kwocie 203,23 zł (dwieście trzy złote i dwadzieścia trzy grosze) oraz wymierza mu opłatę w kwocie 400 zł (czteryście złotych).

/-/ sędzia Robert Grześ

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	VI K 1065/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	E. M.	w dniu 4 września 2023 roku w L. prowadził	

		<p>w ruchu lądowym na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym w trakcie badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym ALCOMETR A2.0 WR A W/188.20/23 z wynikami: I badanie- 0,98 miligram/litr, II badanie - 0,96 miligram/litr, III badanie - 0,95 miligram/litr alkoholu w wydychanym powietrzu</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. Oskarżony E. M. w dniu 4 września 2023 r. w L. prowadził na drodze publicznej pojazd mechaniczny marki S. (...) (nr rej. (...))</p> <p>2. Podczas prowadzenia pojazdu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości.</p> <p>3. Podczas zatrzymania przez Policję ok. godz. 2.00 oskarżony został przebadany przez funkcjonariuszy urządzeniem kontrolno-pomiarowym ALCOMETR A2.0 WR A W/188.20/23 z wynikami: I badanie- 0,98 miligram/litr, II badanie - 0,96 miligram/litr, III badanie - 0,95 miligram/litr alkoholu w wydychanym powietrzu;</p>	<p>1. Protokół zatrzymania oskarżonego;</p>	<p>1. K. 2 – 3;</p>	

<p>4. W związku z niniejszą sprawą oskarżony był zatrzymany przez Policję w okresie od 4 września 2023 r. godzina 02.20 do 5 września 2023 r. godzina 13.30.</p> <p>5. Oskarżony jest obywatelem (...) przebywającym w RP na podstawie Karty Pobytu;</p> <p>6. Oskarżony posługuje się językiem polskim w mowie i piśmie.</p> <p>7. Oskarżony zamieszkuje wraz żoną oraz dwójką małoletnich synów w P. w wynajmowanym lokalu. Relacje rodzinne oraz sąsiedzkie oskarżonego są prawidłowe (bez awantur, interwencji Policji itd.);</p> <p>8. Oskarżony pracuje zarobkowo na podstawie umowy o pracę w firmie (...) od ok. 7 lat (wynagrodzenie ok. 2200 zł netto) oraz dodatkowo jako kierowca U. (dochód ok 1000 zł netto miesięcznie).</p>			
<p>2. Protokół badania stanu trzeźwości</p>	<p>2. K. 4 - 5</p>		
<p>3. Zeznania świadka G. W.</p>	<p>3. K. 11 – 12;</p>		
<p>4. Wyjaśnienia oskarżonego (protokół przesłuchania podejrzanego);</p>	<p>4. K. 17 – 18, 46 - 47;</p>		
<p>5. Karta karna oskarżonego</p>	<p>5. K. 19, 36;</p>		

6. Wywiad środowiskowy	6. K. 42 – 43;		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
----	----	---	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
----	---	---	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Oznaczony w tabeli 1.1 numerami od 1 do 6.	Wszystkie powołane wyżej dowody (nr 1 – 6) tworzą jasny i spójny obraz rzeczywistości oraz wzajemnie korespondują ze sobą. W toku postępowania sądowego nie została ujawniona żadna okoliczność pozostająca w sprzeczności z ww. dowodami bądź też wskazująca na odmienny przebieg zdarzenia z 4 września 2023 r. Jedynym dowodem	

		stojącym w opozycji do przytoczonych powyżej ustaleń faktycznych są zeznania samego oskarżonego, które to jednak są w tym zakresie całkowicie odosobnione.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	<p>1. Oświadczenie oskarżonego dot. adresu do korespondencji (k. 8)</p> <p>2. Oświadczenie oskarżonego dot. pojazdu S. (...) (k. 9)</p> <p>3. Wyjaśnienia podejrzanego (k. 17 – 18, 46 - 47)</p>	Odnośnie dowodów nr 1 – 2 to okazały się całkowicie nieprzydatne dla ustalenia istotnych okoliczności faktycznych w sprawie.	
<p>Odnośnie dowodu nr 3 to Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczał on by w dniu 4 września 2023 r. podczas zatrzymania go przez Policję nie znajdował się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wyjaśniał, że wyniki badania alkomatem, które wskazywały na stan nietrzeźwości wynikają z jego dolegliwości zdrowotnych (problemów</p>			

z żołądkiem oraz zażywanych leków). Wyjaśnienia oskarżonego pozostają wszak oderwane od wszystkich innych dowodów w sprawie, a tym samym stoją w sprzeczności z zasadniczo jasnym i spójnym obrazem rzeczywistości jaki wynika z wszystkich pozostałych środków dowodowych. Sam oskarżony, mimo deklaracji złożonych w swoich wyjaśnieniach, nie przedłożył do akt postępowania żadnych dokumentów medycznych czy też leków wskazujących na jego stan zdrowia (rzekomo przebytą operację na terenie (...)) czy też wystąpienie wcześniej podobnych zdarzeń (na terenie (...)). Nie jest możliwe aby oskarżony mieszkający od kilku lat w Polsce nie korzystał z pomocy medyków w sytuacji występowania u niego poważnych dolegliwości zdrowotnych, wymagających interwencji chirurgicznej. Po tym, nielogicznie brzmią wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził, że znał swoją przypadłość powodującą samoistne pojawienie się alkoholu w wydychanym powietrzu i pomimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu bez wyjaśnienia tej kwestii i uzyskania koniecznych wyników badań. Co pozwalałoby określić zdolność oskarżonego do

prowadzenia pojazdów w ogóle.

Innymi słowy, żadna okoliczność wskazana przez oskarżonego nie została wykazana, zaś ogólny obraz przedstawionych przez niego zdarzeń jest sprzeczny z wszystkimi innymi środkami dowodowymi.

Wziąć pod uwagę należy również fakt, że wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka G. W., która wskazała, że w dniu 3 września 2023 r. udał się wraz z rodziną do znajomych. Zeznania te wpisują się zatem w całokształt pozostałych w sprawie dowodów, z których wynika że oskarżony 3 września 2023 r. spożywał alkohol. Wiedzą powszechnie znaną jest bowiem fakt, że spotkania towarzyskie (rodzinne) stanowią okoliczności sprzyjające spożywaniu alkoholu.

Trudno także dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego z tego względu, że zarzucany mu czyn miał miejsce 4 września 2023 r. ok. godz. 2.00 w nocy. Zwłaszcza, że okoliczność ta wpisuje się w ogólny obraz stanu faktycznego, w tym zwłaszcza uczestniczenie przez E. M. w spotkaniu ze znajomymi.

<p>Przeciwko wiarygodności wyjaśnień oskarżonego stoi także ich sprzeczność ze złożonym przez niego oświadczeniem na k. 9 (dot. zabezpieczenia pojazdu). Na rozprawie 17 stycznia 2024 r. oskarżony wskazał bowiem, że samochód S. (...) pozostał niezabezpieczony w chwili jego zatrzymania, podczas gdy bezpośrednio po zatrzymaniu sam sporządził oświadczenie (k.9) z którego wynika, że pojazd zabezpieczył we własnym zakresie.</p>			
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1.</p>	<p>E. M.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Do znamion strony przedmiotowej przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. należy prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości.</p> <p>Z punktu widzenia strony podmiotowej, przestępstwo to można</p>			

popęlnić tylko umyślnie (art. 8 k.k.)

Stanem nietrzeźwości jest stan w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość (art. 115 § 16 k.k.).

W okolicznościach niniejszej sprawy sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. albowiem w dniu 4 września 2023 r. prowadził on pojazd mechaniczny S. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,98 miligram/litr, II badanie - 0,96 miligram/litr, III badanie - 0,95 miligram/litr alkoholu w wydychanym powietrzu).

Niezależnie od wiarygodności wyjaśnień oskarżonego sąd wskazuje, że dla oceny spełnienia znamienia prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, nie ma istotnego znaczenia źródło tegoż stanu – w tym zwłaszcza fakt uprzedniego spożywania alkoholu czy też okres w jakim alkohol był spożywany (bezpośrednio

przed prowadzeniem pojazdy czy np. kilkanaście godzin wcześniej). Ustawodawca jednoznacznie wypowiedział się odnośnie penalizowanego zachowania – którym jest samo prowadzenie pojazdu (kierowanie nim) będąc w stanie nietrzeźwości. Znaczenie dla przypisania oskarżonemu E. M. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. miało zatem jedynie to, że prowadził on pojazd S. (...) w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,98 miligram/litr, II badanie - 0,96 miligram/litr, III badanie - 0,95 miligram/litr alkoholu w wydychanym powietrzu). Realizacja znamienia prowadzenia pojazdu pod wpływem stanu nietrzeźwości wynika przy tym jednoznacznie z protokołu badania oskarżonego analizatorem stanu trzeźwości w wydychanym powietrzu (k. 4). Oskarżony podpisał ww. protokół, czym zatwierdził zawarte w nim dane.

Ponadto, abstrahując nawet od powyższego i gdyby dać choć w części wiarę wyjaśnieniom oskarżonego (czego sąd nie czyni!) to w żaden sposób nie ekskulpuje to winy oskarżonego odnośnie prowadzenia pojazdu. Nawet bowiem gdyby uznać, że oskarżony w istocie nie spożywał

alkoholu, to powinien zdawać sobie sprawę ze swoich rzekomych dolegliwości zdrowotnych i ich potencjalnych konsekwencji (zwłaszcza, że jak sam wskazywał podobna sytuacja miała rzekomo miejsce na terenie (...)). Winien zatem wiedzieć, że prowadzenie przez niego pojazdu oraz kontrola stanu trzeźwości mogą wykazać zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. Mimo to jednak, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny.

Z uwagi na układ faktyczny oceniany w niniejszej sprawie, w ocenie sądu wykluczone jest również ustalenie czy oskarżony działał w ramach jakiegokolwiek błędu odnośnie przestępności swojego zachowania (art. 28 k.k. lub art. 30 k.k.). Zachowanie oskarżonego nie mogło bowiem być obarczone błędem, albowiem stan jego świadomości odzwierciedlał stan zewnętrznej rzeczywistości. Błąd jest zaś zjawiskiem, w którym osoba działa w przeświadczeniu (usprawiedliwionym bądź nieusprawiedliwionym lecz jest to kwestia wtórna) nieodpowiadającym stanowi rzeczywistemu. W niniejszej sprawie natomiast, oskarżony w ocenie sądu świadomie (umyślnie) prowadził

pojazd w stanie nietrzeźwości (po spożyciu alkoholu). Oskarżony nie wykazał w żaden sposób by w istocie jego stan zdrowia uzasadniał wykonanie błędnego badania podczas zatrzymania go przez Policję, tym bardziej, że badanie to zostało wykonane już na Komisariacie. Oskarżony nie wykazał, by w istocie w ogóle cierpiał na dolegliwości zdrowotne mogące skutkować takowym (błędnym) odczytem alkomatem.

Również stanowisko procesowe oskarżonego nie zmierzało w żaden sposób do wykazania tego rodzaju stanu rzeczy. obrońca oskarżonego w piśmie z 5 stycznia 2024 r. (k. 44) wskazał jedynie na ogólne nazwy leków, jakie rzekomo zażywa oskarżony, lecz z samego pisma oraz wyjaśnień oskarżonego nie wynika by w istocie je przyjmował. Stanowisko oskarżonego sąd uznał w tym zakresie za gołosłowne. W efekcie powyższego sąd oddalił wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego i to z przyczyn przytoczonych przez sąd w treści samego postanowienia dowodowego na rozprawie 17 stycznia 2024 r/ (k. 47).

Mając na uwadze powyższe, sąd przypisał oskarżonemu

przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	---	---
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

	3.4. Umorzenie postępowania	---	---
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

	3.5. Uniewinnienie	---	---
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. M.		1.	<p>W pkt. 1 wyroku na podstawie art. 33 § 1 i 3 k.k. sąd w związku z przypisaniem oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.</p> <p>Zgodnie bowiem z art. 53 § 1 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Wymierzając karę, sąd uwzględnia w</p>

szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego. (art. 53 ust. 2 k.k.).

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. (w brzmieniu ustawy obowiązującym

w czasie czynu czyli 4 września 2023 r.) przewidywało zagrożenie karą alternatywną – tj. grzywną, ograniczeniem wolności oraz pozbawieniem wolności do lat 2.

Grzywnę wymierza się w stawkach dziennych, określając liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki; jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540. (art. 33 § 1 k.k.).

Ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 złotych, ani też przekraczać 2000 złotych. (art. 33 § 3 k.k.).

W ocenie sądu wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wysokości 200 stawek i wysokości 20 zł każda z nich stanowi adekwatną reakcję prawnokarną.

Stopień zawinienia oskarżonego uznać należy jako znaczący, albowiem oskarżony umyślnie prowadził pojazd mechaniczny pod wpływem alkoholu, a tym samym zdawał sobie sprawę ze swojego zachowania, tym bardziej,

że pracował dorywczo jako kierowca U..

Oдноśnie stopnia społecznej szkodliwości czynu to jest on również znaczący, albowiem zachowania oskarżonego stwarzało zagrożenie dla doniosłych dóbr prawnych takich jak zdrowie czy życie jego samego oraz innych uczestników ruchu drogowego.

Przestępstwa takie jak przypisane oskarżonemu ustawodawca wiąże co do zasady ze znacznym stopniem karygodności właśnie ze względu na ryzyko i zagrożenie jakie niosą ze sobą dla osób postronnych. W niniejszej sprawie oskarżony umyślnie ryzyko to wywołał.

Powyższe okoliczności sąd poczytał jako działające na niekorzyść oskarżonego.

Jakkolwiek jednak w niniejszej sprawie ryzyko to nie przekształciło się w dalej idące zagrożenie dla mienia, zdrowia czy życia innych osób – nie doszło bowiem do żadnej kolizji.

Ponadto, sąd wziął także pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego, który nie jest osobą zdemoralizowaną – nie był wcześniej karany, jest osobą pracującą oraz prowadzącą zasadniczo prawidłowe relacje społeczne i rodzinne.

			<p>Wymierzając karę grzywny orzeczoną w pkt. 1 wyroku sąd wziął pod uwagę przede wszystkim to, że czyn oskarżonego miał charakter jednostkowy oraz że oskarżony ma na swoim utrzymaniu rodzinę, w tym zwłaszcza dwoje małoletnich dzieci. Zastosowanie wobec niego sankcji pieniężnej (grzywny) jawi się zatem jako adekwatne z punktu widzenia celów resocjalizacyjnych oraz wychowawczych (art. 53 k.k.).</p> <p>Zastosowanie jakiegokolwiek dalej idącej sankcji (ograniczenia wolności czy też pozbawienia wolności) w ocenie sądu było by zbyt dolegliwe dla oskarżonego.</p> <p>Ilość wymierzonych stawek grzywny oraz wysokość każdej stawki sąd ustalił mając na uwadze aktualny dochód oskarżonego (ok. 2 200 zł netto). Z uwagi na środek karny orzeczony w pkt. 2 wyroku, oskarżony straci możliwość wykonywania dodatkowej pracy zarobkowej co wpłynie także na zmniejszenie się jego możliwości zarobkowych.</p>
E. M.	2.	1.	W pkt. 2 wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych

			<p>na okres 5 lat. Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. wymiarzenie tego środka karnego było w niniejszej sprawie obligatoryjne i to w wymiarze nie krótszym niż 3 lata.</p> <p>Na podstawie art. 56 w zw. z art. 53 § 1 i 2 k.k. sąd zastosował wobec oskarżonego omawiany środek w wymiarze 5 lat (na podstawie art. 43 § 1 w zw. z art. 39 pkt. 3 k.k. i art. 42 § 2 k.k. sąd może orzec ten środek w wymiarze od 3 do 15 lat) albowiem taki okres rzonego zakazu oddaje zakres karygodności oraz winy oskarżonego.</p> <p>Sąd miał także na uwadze fakt, że z uwagi na orzeczenie ww. zakazu oskarżony nie będzie mógł osiągać dodatkowego dochodu z tytułu pracy jako kierowca U., co również stanowić będzie dla niego dotkliwą reakcję, albowiem oznaczać będzie faktyczny spadek jego dochodu.</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. M.	3.	1.	W pkt. 3 wyroku sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zaliczył

			<p>na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego, który trwał od 4 września 2023 r. godz. 2.20 do 5 września 2023 r. godz. 13.30.</p> <p>Rozstrzygnięcie to ma charakter obligatoryjny co wprost wynika z art. 63 § 1 k.k.</p> <p>Okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego, sąd ustalił na podstawie protokołu zatrzymania (k. 2) oraz protokołu przesłuchania go w charakterze podejrzanego (k. 17 – 18), a także jego wyjaśnień na rozprawie 17 stycznia 2024 r. (k. 46v)</p>
E. M.	4.	1.	<p>W pkt. 4 wyroku sąd na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.</p> <p>Rozstrzygnięcie to również ma charakter obligatoryjny z uwagi na charakter przypisanego czynu.</p> <p>Podkreślić przy tym należy, że sąd orzekł ww. świadczenie w minimalnej wysokości przewidzianej przez ustawę (tj. 5 000 zł) i to z uwagi na status</p>

			rodzinny i materialny oskarżonego.
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Na podstawie art. 4 § 1 k.k. sąd zastosował przepisy ustawy obowiązującej w czasie czynu (art. 6 § 1 k.k.) czyli 4 września 2023 r. – tj. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).</p> <p>Przepisy te są bowiem względniejsze aniżeli stan prawny jaki wszedł w życie wraz z dniem 1 października 2023 r. na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2600 z późn. zm.), gdyż na mocy stanu prawnego obowiązującego od 1 października 2023 r. przestępstwo z art. 178a</p>			

<p>§ 1 k.k. zagrożone jest tylko i wyłącznie karą pozbawienia wolności w wymiarze do lat 3, zaś w dacie czynu przestępstwo to było zagrożone karą alternatywną grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności do lat 2.</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5.</p>	<p>Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd orzekł o kosztach sądowych i obciążył nimi w całości oskarżonego.</p> <p>Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 123 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem opłaty (łącznie kwota grzywny to 4000 zł; 10 % x 4000 zł = 400 zł).</p> <p>Ponadto sąd zasądził także od oskarżonego kwotę 203,23 zł wydatków poniesionych przez Skarb Państwa (art. 618 § 1 pkt. 10 oraz 1 k.p.k.) – tj. opłata za uzyskanie karty karnej (20 zł) oraz wydatków poniesionych w postępowaniu przygotowawczym (183,23 zł).</p>	

8. PODPIS	
12 lutego 2023 r. /-/ Sędzia Robert Grześ	